

Kvinnene må få navneplass

♦ GATENAVN HAR den siste tiden vært en gjenganger i avisens spalter, aktualisert både ved spørsmålet om navn på den nye øst-vestforbindelsen sør for Hvaltorvet og Vinmonopolet, samt mangelen på kvinnenavn på byens gater.

AVISENS UFORMELLE avstemning om navn på den nye gata samlet både mange forslag og god oppslutning. Ikke uventet samlet «Anders gate/allé» klart flest stemmer, hvilket nok gjenspeiler den posisjonen han har i folket.

Det er ingen tvil om at han fortjener en gate oppkalt etter seg. Spørsmålet er bare hvor, og da er neppe alternativet denne gangen det rette. Som tidligere hevdet bør navnet på den nye gata heller bli noe med Kurbad-tilknytning. Dessuten er det en god idé, som planutvalgets leder Tor Steinar Mathiassen lanserer, å vurdere en gjennomgang av gatenavnene i byen. Ikke for å omdøpe alt og alle, men kanskje for å gjøre noen justeringer.

FEA BOLTS NAVN bør det da være høyaktuelt å hedre. Både fordi hun fortjener å bli minnet, og fordi hun glir rett inn i en annen av de siste dagers diskusjon: Hvor er kvinnene på byens gatenavn? Den nye gata er en mulighet, men geografisk ser vi helst et sted nærmere hennes bosted i Bjerggata og virke ved havnen.

KVINNENAVN PÅ SENTRUMSGATENE er (så vidt vites) – med unntak av Tidemands gate i Nybyen – fraværende. Og Tidemands gate oppsto, ifølge Henrik Sandbergs bok «GATENAVN I SANDEFJORD med tilknytning til kjente personer», som følge av en velstående manns – Hans Christensens – ønske om å hedre sin kone.

HANS CHRISTENSEN – MED krambod på Torvet der Stensholdts gård lå, nå nordre del av Hvaltorvet – gjorde sikkert mye bra for byen fra han kom hit fra Larvik noen år før 1720 og til han døde i 1767, men fortjente kona en gate oppkalt etter seg? Det finnes ganske sikkert bedre måter å hedre kvinnene på. Ikke minst de mange kvinnene som gjorde en kjempeinnsats mens mennene var på sjøen – blant annet i hvalfangsttiden.

Men fortjente kona en gate oppkalt etter seg?

LEDER

JAN ABRAHAMSEN, SAMFUNNSREDAKTØR

Yxney-forhandlingene

Ikke en gang til, Bjørn Ole

I ETT ÅR FORHANDLET Bjørn Ole Gleditsch og andre topper i Sandefjord kommune med Kjell Ulrichsen om Yxney-avtalen. Ikke et eneste skriftlig spor er å finne i innkallinger til formannskapet eller protokoller fra møtene. Politikerne ble orientert uformelt. Sivilombudsmannen fell i sin uttalelse en krystallklar dom over hemmelighetskremmeriet i Sandefjord. Derfor advarelsen til ordføreren i tittelen på denne kommentaren.

KOMMENTAR
Jan Roaldset,
ansvarlig redaktør

skapet høsten 2006.

AVISA OG PRESSEFORBUNDET klaget over at forhandlingene med Ulrichsen ikke var referert til eller nevnt i noen av kommunens dokumenter, eksempelvis postjournal, protokoller eller sakslistene. Vi mente også at det ikke var hjemmel til å lukke møtet der avtalen ble tatt opp. Videre uttalte vi at kommunen ikke hadde anledning til å forplikte seg til konfidensialitet overfor Ulrichsen, som hadde satt dette som vilkår for å forhandle med kommunen.

Da ombudsmannen ba om en forklaring på hvorfor saken ikke var omtalt i møteboka, var svaret at «slike fortrolige og uformelle samtaler i form av a n s k a p e t ikke omfattes av møtebokføringsplikten i kommunelovens §30 nr. 3.» De viste til «lovbestemt taushetsplikt» ut fra offentlighetslovens §5a og at forhandlinger om salg av arealer som er berørt av næringsvirksomhet, omfattes av forvaltningslovens §13 nr. 2 om taushetsplikt for forretningsforhold.

HEMMEHETSREMMEIET i Sandefjord kommune er blitt klagesak etter at Sandefjords Blad brakte saken inn for fylkesmannen, som utrolig nok støttet kommunens framgangsmåte. Derfor fikk avisa bistand fra Norsk Presseforbund til å få høyere makter (sivilombudsmannen) på banen i saken. Uttalelsen derfra gir kommunen liten grunn til stolthet.

Klagesaken begynte å rulle da Sandefjords Blad ba om innsyn i en e-post som blant annet var sendt til Kjell Ulrichsen. Kommunen avslo begjæringen fordi de mente dokumentet var «organinternt». Fylkesmannen i Østfold som behandlet klagesaken fordi

lyngene. Mye spissfindig juss ble brukt fra kommunedoktorens side for å argumentere for framgangsmåten.

Som en kuriositet kan det nevnes at kommunen i et svarbrev til ombudsmannen forteller at de ikke klarer å finne ut hvilket av møtene i formannskapet orienteringen skjedde i og at kommunen derfor ikke visste hvilken protokoll som var aktuell å oversende ombudsmannen. Kommunen sier imidlertid at det ordføreren orienterte om, var at Ulrichsen kunne tenke seg å selge helt eller delvis eiendommen på Yxney. Fordi formannskapet var redd for lekkasjer om saken, ba de ordføreren om ikke å bli orientert fortløpende om den videre utviklingen!

Sivilombudsmannen uttaler at det sentrale i saken er om ordføreren orientering til formannskapet var av en slik karakter at saksbehandlingsreglene for folkevalgte organer i kommunelovens kapittel 6 kom til anvendelse. Loven krever både saksliste, protokoll og som hovedregel åpne dører.

Han legger til at foreløpige drøftelser og signaler eller ret-

JAN ABRAHAMSEN
Samfunnsredaktør
jan.abrahamsen@sb.no
930 18 351

GEIR BAARNES
Nyhetsredaktør
geir.baarnes@sb.no
930 18 348

VIBEKE BJERKAAS
Nettredaktør
vibeke.bjerkaas@sb.no
928 05 232

Hvorfor sentralisere

Kampen for å beholde lokalsykehuset

Sandefjord, som er Vestfolds største kommune med over 42.000 innbyggere har mistet sitt lokalsykehus – til innbyggernes store forvilelse.

Hvorfor? For å spare penger? Gjør de det?

Konsekvensen av nedleggelsen av lokalsykehusene og sentralisering til SiV i Tønsberg resulterer i lengre ventelister og mange flere korridorpasienter, hvilket er forbudt ifølge brannloven.

I Sandefjords Blad 28. januar sier avdelingsjefen ved hjerteavdelingen SiV Tønsberg, at det bare ved medisinsk avdeling var 21 korridorpasienter, hvilket er 21 for mye. Hvorfor da legges ned lokalsykehusene når SiV ikke har kapasitet til å ta imot pasientene? Ca. 70 prosent av sykehuspasientene, både medisinske og kirurgiske kan/kunne behandles likeverdig ved lokalsykehusene. Hvorfor da sentralisere, hvilket resulterer i lengre ventetid, flere korridorpasienter og mer bruk av

tid og mer byråkrati. Dette må være gal strategi. Man burde satse på både sentralsykehus og lokalsykehus, som kunne ta seg av 70 prosent av pasientene.

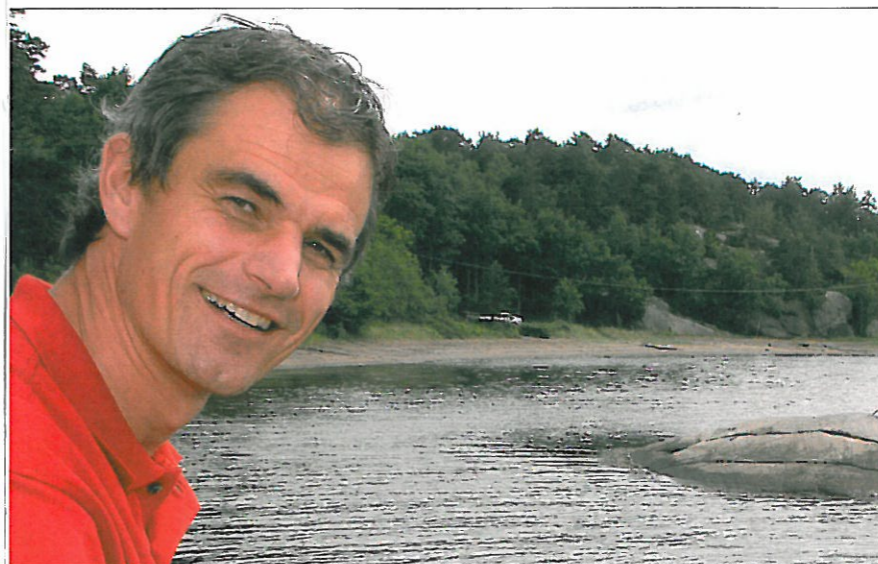
I tillegg sier nå lokalpolitikeren i Sandefjord at de vil rive ned vårt lokalsykehus, som ble bygd i 1959 og fremdeles er fullt brukbart. Det samme gjelder legevakten som ble bygd i 2001. Fordi de ikke kan brukes til noe? Galskap!

La oss få beholde vårt lokalsykehus tilpasset dagens drift, hvilket var/er meget kostnadseffektivt.

Den rødgrønne regjeringen lovet i Soria Moria erklæringen at ingen lokalsykehus skulle legges ned! Det var jo derfor jeg/vi stemte på dere. Det kommer jeg ikke til å gjøre ved neste valg!

La oss få beholde sykehuset vårt!

Sandefjord, 06.02.09
Ragnar Hannestad,
pensjoner kirurgisk
overlege og urolog
ved Sandefjord sykehus

Sivilombudsmannen har fastslått at ordfører Bjørn Ole Gleditsch og kommunens framgangsmåte da Yxney-avtalen ble inngått ikke kan godtas.

ARKKIVFOTO: KURT ANDRÉ HOYENSEN

«REGLENE SKAL sikre allmennheten adgang og mulighet til å øve innflytelse på de kommunale beslutninger som treffes, og dels skal reglene tjene kontrollhensyn. Spørsmålet om hva som må karakteriseres som et møte i lovens forstand, må bestemmes ut fra hensikten med møtet og i lys av formålet med lovens bestemmelse om åpne dører. En sammenkomst i et folkevalgt organ vil være et møte i lovens forstand når det er fastsatt på forhånd at medlemmene av organet skal tre sammen som folkevalgt organ for å forhandle, drøfte, treffe vedtak eller på annen måte behandle saker og spørsmål som det etter lov eller forskrift har som oppgave å behandle», påpeker ombudsmannen.

Han legger til at foreløpige drøftelser og signaler eller ret-

ningslinjer for den videre behandling av aktuelle saker er en del av behandlingsprosessen som omfattes av saksbehandlingsreglene. Det er derfor ikke avgjørende at det ikke ble truffet noe vedtak i det aktuelle møtet.

RESULTATET av den uformelle saksbehandlingen ble at allmennheten ikke bare ble avskåret fra å kunne følge forhandlingene i møtet, men også ble holdt uvitende om at saken i det hele tatt eksisterte. «Sett hen til at det tydeligvis var viktig for kommunen ikke å «avsløre» at den var i forhandlinger med Ulrichsen, kan det virke som om den helt bevisst har latt være å la saken framkomme på noen som helst måte. Dette kan ikke aksepteres», konkluderer sivilombudsmannen og legger til: «Kommunen kan ikke holde allmennheten unna ved å unnlate å følge saksbehandlingsreglene i kommuneloven.»

Hensikten med dagsorden til kommunale møter er at innbyg-

gerne skal kunne være til stede i saker de interesserer seg for. Og protokollen skal gjøre det mulig å sjekke i ettertid hvordan det gikk med saken.

«SELV OM KOMMUNEN skulle være av den oppfatning at en sak er så sensitiv at den under ingen omstendighet må bli kjent, må saksbehandlingsreglene for folkevalgte organer følges for behandlingen av saken», oppsummerer ombudsmannen.

Med andre ord: Kommunens framgangsmåte for å få på plass Yxney-avtalen er lite tiltalende. Hemmeligholdet og det totale fraveret av saken i offentlige dokumenter underveis i prosessen pumper oss fulle om hvor elendig vi har det hver eneste dag. En oppfordring til SB, ta dere en tur med ferjen, skriv litt.

Og til deg, ordfører Bjørn Ole: Dette bør du ikke gjøre flere ganger, uansett hvor gode formål du mener du arbeider for.

statsråden

Det er ufattelig!

♦ Sandefjords Blad er en fri og uavhengig tradisjonsbærer for sandefjordinger.

(Formålsparagraf)

Grunnlagt 1861
av typograf og boktrykker
Hans Severin Iversen

